

ע"פ 6769/16 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים

ע"פ 6769/16

לפני: כבוד המשנה לנשיאה א' רובינשטיין
כבוד השופט ע' פוגלמן
כבוד השופטת ד' ברק-ארז

המערער: פלוני

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בתל אביב
(השופטים ש' דותן, מ' לוי ו' לוי) מיום 20.7.16 בתפ"ח
29592-07-15

תאריך הישיבה: ז' בניסן התשע"ז (3.4.17)

בשם המערער: עו"ד שחר מנדלמן

בשם המשיבה: עו"ד תומר סגלוביץ

פסק-דין

המשנה לנשיאה א' רובינשטיין:

המערער - כבן 70 כיום - הורשע לפי הודאתו בעבירות מין כלפי בנותיו המאומצות, שלגבי האחת מהן נמשכו שנים, בהיותה בת 12 עד 18 שנים. בהסדר הטיעון נקבע, כי המדינה תטען ל-13 שנות מאסר והמערער יטען באורח חופשי,

עמוד 1

כן שולם פיצוי בסך 250,000 ₪ (כולל) למתלוננות. המערער הביע חרטה על מעשיו. בית המשפט קמא קיבל את הסדר הטיעון, פיצל את העונש בין שני אישומים (הראשון - העיקרי - כלפי המתלוננת האחת והשני כלפי אחותה) וגזר 12 שנות מאסר בשל האישום הראשון ושנתיים, מהן אחת בחופף, לעניין האישום השני, ובסך הכל שלוש עשרה שנים, וכן מאסרים על תנאי.

בערעור נטען כי העונש החמיר מדי, בהיותו ברף העליון של ההסדר, חרף ההודיה, הבעת החרטה והפיצוי הגבוה. מטעם המדינה נטען, כי העונש במקומו נוכח ההשפעה הקשה על המתלוננת העיקרית, כעולה מתסקיר נפגעת העבירה. נאמר גם כי חלקים מן הפיצוי ששולם הוחזרו לאם המאמצת (אשת המערער).

לאחר העיון החלטנו שלא להיעתר לערעור, חרף גילו המבוגר של המערער, אותו שקלנו. הדבר נובע מחומרת המעשים שלגביהם רוב מלים אך למותר; ותסקיר נפגעת העבירה יוכיח. ואולם, ערים אנו לכך שבית המשפט קמא, על-ידי פיצול האישומים בגזירת הדין, הגיע לרף העליון של ההסדר (13 שנה); דבר זה אמנם יתכן משפטית ולעיתים גם מעשית נוכח חומרתן של עבירות, אך אינו מובן מאליו ופעמים לא מעט ניתן בגזירת הדין יתר ביטוי לעצם קיומו של הסדר, על המשתמע, באשר לגובה רף הענישה. שקלנו נקודה זו, אך באנו לכלל מסקנה כי מכל מקום אין דבר זה מגיע לעוצמת התערבות במקרה דנא, ולמערער גם עבר פלילי מסוים; זאת, מבלי להביע דעה על משמעות הדבר בבוא העת. איננו נעתרים איפוא לערעור.

ניתן היום, ח' בניסן התשע"ז (4.4.2017).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

המשנה לנשיאה